

Staten met *Europa*, en het handelsvertier op de noordkust van *Afrika*, dat van zijne lange ondervinding en geest van opmerking getuigt. Hij was daarbij een geoefend penningkundige en een zoowel nauwkeurig, als bij voorkomende gelegenheden geestig, teekenaar.

Hij is gehuwd geweest met de eenige dochter van den Nederlandschen consul den Heer *NYSSSEN* te *Tunis*, welke echtgenoot in 1825 hem ontviel. Een eenig dochtertje, uit dien echt geboren, werd op 15jarigen leeftijd door de pest weggerukt.

Ook de beroemde *F. C. H. L. POUQUEVILLE*, Doctor in de Geneeskunde, Lid van het Fransche Instituut, maar vooral bekend en beroemd door onderscheidene uitgebreide werken over den geographischen toestand en over de lotgevallen van het Nieuwe Griekenland, sedert deszelfs jongsten en algemeenen opstand tegen de *Porte*, welke deszelfs onafhankelijkheid heeft ten gevolge gehad, bezweek, 68 jaren oud, aan borst-waterzucht in de nabijheid van *Parijs*. Hij werd in 1828 door de Derde Klasse tot haren Korrespondent benoemd.

Een twintigjarig verblijf, veelal in staatkundige betrekkingen, in het Ottomanische rijk en bepaaldelijk in Griekenland, stelde hem in staat, een ongewoon rijken schat van bouwstoffen over dit merkwaardig land te verzamelen, en de rust van ambtsbezigheden, die hij in de laatste tien jaren genieten mogt, gaf hem de gelegenheid, dezelve op eene geschikte wijze te bewerken. Zijn naam zal alzoo onder de beoefenaars van geschiedenis en oudheidkunde eene duurzame plaats bekleeden.

De Vierde Klasse verloor onder hare Leden drie beoefenaars der Schoone Kunst, die de voorwerpen der natuur op het doek nabootst en als vereeuwigd, *P. G. VAN OS*, als landschapschilder, *J. J. PAELINCK*, als historieschilder beroemd, en den in het vak van zeegezigten eenigen *J. C. SCHOTEL*.

VAN OS was de zoon des beroemden bloemschilders *JAN VAN OS*, en broeder van den niet minder beroemden meester in hetzelfde vak, *G. J. J. VAN OS*; ook van moeders zijde stamde hij af van een, in de beoefening der Schilderkunst, uitmuntend geslacht. Zijn vader was zijn leermeester, maar *VAN OS* bepaalde zich meer bijzonder tot landschappen met vee. Zijn burgerlijk leven is door burgerdeugden

den en onbesproken handel gekenmerkt. Zijn mannelijk gedrag als Kapitein der vrijwilligers bij de insluiting van *Naarden* verwierf hem de achting en hooge lofspraak zijns bevelhebbers. Hij was ook teekenaar en graveur, en heeft zich eenigen tijd onledig gehouden met miniatuur-portretten. Hij keerde echter altijd terug tot zijn geliefkoosd vak, waarin hij zeer veel heeft geleverd. Eenige schilderijen, tot het beleg van *Naarden* betrekkelijk en gedurende hetzelfde vervaardigd, plagten op het Paviljoen te *Haarlem* te prijken. Een ander, den intogt der Kozakken in 1813 binnen *Utrecht* voorstellende, werd aan Keizer *ALEXANDER* aangeboden, gunstig aangenomen, in het Keizerlijke paleis te *St. Petersburg* geplaatst, en met een tegengeschenk, bestaande in een met brillianten omzette ring, beantwoord. Bij het huwelijk onzer beminde Prinses *MARIANNE* bood *VAN OS* aan Hare Koninklijke Hoogheid eene schilderij van Hare boerderij op het *Loo* aan, ter herinnering aan de uren van onschuldig landelijk genot en stille afzondering, vooral met Hare onvergetelijke Moeder, doorgebracht. De Prinses, getroffen door deze kiesche oplettendheid, verzekerde den achtenswaardigen kunstenaar bij een eigenhandigen brief, vergezeld van een met brillianten omzette ring, van Haar welgevallen. *VAN OS* verwierf tweemaal een Gouden Eerepenning, als de uitgeloopte prijs van eenen wedstrijd door de Maatschappij *Felix Meritis*, en eenmaal te *Douai*, in *Fransch Vlaanderen*. Hij ontving verschillende eerbewijzen. De Akademiën van Beeldende Kunsten te *Amsterdam*, *Antwerpen*, *Brussel*, vereerden hem met het Lidmaatschap, onze geëerbiedigde Koning met de Orde van den Nederlandschen Leeuw. Zoo heeft hij, algemeen geacht, voor de kunst geleefd en gearbeid, totdat eene pijnlijke en slepende kwaal hem aan zijne betrekkingen ontrukte.

JOSEPHUS PAELINCK, op een dorp in *Oost-Vlaanderen* geboren in 1781, werd, wegens zijnen aanleg voor de schilderkunst, als knaap door eenige aanzienlijke kunstminnaren opgemerkt, die hem in staat stelden, om, bij de te *Gend* gevestigde Schilder-akademie, onderwijs in het teekenen te ontvangen. Hij werd vervolgens een der ijverigste leerlingen van den Hoogleraar *VERHAEGEN*, en verzamelde zorgvuldig al de kundigheden, die den historie-schilder, want zoodanig